

Studentertale – Morsø Gymnasium 2025

Kære medstudenter, lærere, forældre, familie – og alle jer gæster. Det er en stor ære at få lov til at holde årets studenter tale for jer alle. Først og fremmest vil jeg sige stort tillykke.

Vi står nu her i dag med huer på hovedet og øjne fyldt med både glæde og søvnunderskud fra de sidste par eksamener... men vi gjorde det sgu! Nu er det endelig vores tur til at blive studenter. Nogle af os har allerede slettet Lectio fra telefonen, mens andre stadig håber på at få en sidste besked fra Martin om printereren. En ting er dog fælles, vi er færdige med at tjekke om morgenmoduler er blevet aflyst.

Selvom vi alle er skoletrætte, så har Morsø Gymnasium været med til at udvikle os alle, og styrke vores måde vi ser hinanden på. Ja, vi er et lille gymnasium, men so what. Morsø Gymnasium er et sted, hvor alle har kunnet finde sin plads. Uanset om du var til matematik, politik, musik, drama eller sprog, har skolen givet os muligheder for at dyrke vores interesser og lære i vores eget tempo.

Og hvor er det vildt at tænke på, at tre år faktisk er gået. Tre år, hvor vi har lært... ja, meget forskelligt. Nogle af os har lært differentialregning, andre om Shakespeare – og nogle har mest lært at overleve 2 modul på 2 timers søvn og en Red Bull.

Vi har været en årgang, der ikke bare har kæmpet os igennem afleveringer, eksamensangst og printerkoder, der aldrig virkede, når man havde allermost brug for dem – men vi har også været årgangen, der lever i en tid, hvor ungdommen har det svært. Mistrivsel, præstationspres, klimaangst, fremtidsbekymringer. For nogle af os har det fyldt mere, og for andre har det været vigtigt at hjælpe dem, der havde det svært.

Derfor er det vigtigt at sige, at lige nu står vi ikke bare med en rød hue og et eksamensbevis. Vi står med det mod, styrke og håb vi har opbygget sammen. Håb i venskaber. I grinene i kantinen, også da vi 2g måtte overleve uden en kantine. I de små øjeblikke, hvor man kiggede op fra computeren og indså, at man faktisk ikke er alene. Vi har båret hinanden igennem, mere end vi måske selv aner.

Og selvom mange af os har talt dagene til huen, så ved vi også, at vi kommer til at savne det. Vi kommer til at savne de grønne døre, som vi aldrig fandt helt charmen i – men som alligevel blev en del af vores hverdag. C-fløjen, hvor man altid mødte nogen, man kendte og D11, som altid var låst. Vi kommer til at savne bibliotekscaféen og kakaoen, der smagte ekstra godt på de grå mandage. Og

terrassen, det sted, hvor både solskin og livskriser blev delt. Det er steder, der er blevet en del af vores gymnasietid, og som vi kommer til at huske – ikke mindst da vi startede den nye tradition med at holde første skoledag på terrassen.

Men hvad så nu?

Nu står vi foran en fremtid, hvor ingen helt ved, hvad der sker. Nogle har en plan, andre har ikke. Og begge dele er helt okay. For det vigtigste er ikke at vide præcis, hvor man skal hen, men at have modet til at tage det første skridt.

Som Kong Frederik 10. sagde ved sin tiltrædelse den 14. januar 2024:

"Fremtiden går jeg i møde med visheden om, at jeg ikke står alene."

Lad os tage dette med os som inspiration til at støtte hinanden og gå fremtiden i møde med mod og håb, ligesom han mødte titlen som Danmarks konge med mod.

Vi kommer til at fejle. Vi kommer til at tvivle, men vi kommer til at vokse. Ligegyldigt hvilket tal der står i jeres hue, så er i alle i dag blevet studenter, og det kan i godt være stolte over. Alle sammen.

Så kære studenter 2025: Lad os ikke glemme det fællesskab, vi har haft. Lad os tage det med videre, når vi senere stiger på vognen mod frihed og fester natten lang hele juli måned. For det er ikke kun karakterer, der definerer os. Det er vores mod, vores håb, og vores evne til at rejse os og få det bedste ud af det.

Hermed skal der lyde en tak til ledelsen for at være tålmodige, idet vores årgang ikke altid har været den nemmeste at diskutere med. Tak til rengøringspersonalet for at rydde op efter vores kakao-kopper. Tak til pedellerne, som altid var der, og til Jeanets varme kram. Og ikke mindst tak til vores lærere, som har gjort, hvad de kunne for at få os igennem. Og tak til dig, Ann, for at give mig muligheden for at holde denne tale

Tillykke til alle os som ikke længere er elever, men er studenter fra Morsø Gymnasium.